

2 januari 2009

Samenzijn

Vandaag was de dag aangebroken waar we allemaal op hoopten dat die zou komen: alle kinderen van het nieuwe weeshuis in Nyamira en die van het weeshuis in Ruiru in bussen voor een gezamenlijk kerstfeest in Malindi . Dank vanuit mijn diepste aan iedereen die hieraan heeft bijgedragen dit mogelijk te maken .Kerst gaat niet om dure cadeaus maar om samenzijn en de geboorte van Jezus te gedenken – naar huis te reizen en deze dagen met je familie en vrienden door te brengen in de kerk en met een maaltijd en veel verhalen. Verhalen over hoe het is daar waar je je normaal bevindt. De hoge gebouwen in Nairobi – of de bergen in Nyamira.

De kinderen uit het weeshuis reisden vandaag naar Malindi en iedereen was al tijden gespannen – er werd gebeden voor een goede reis – Ruiru heeft als taak de kerstliederen te doen – Malindi het kerst-toneel en Nyamira heeft nog geen taak want dit weeshuis bestaat slechts negen-en-halve maand en ze zijn zo nieuw, laat ze eerst maar even wennen.

Maar wat een onderneming voor de kinderen – lunch pakketjes mee voor onderweg en gaan met die bus . Nyamira deed er met alle vertragingen 20 uur over. Ruiru was er binnen 12 uur. Dat is lang, he.

Maar voor de kinderen: uitgelaten gaat de reis best snel voorbij. “Look look: Zebra – Look look baboen (aap) Aaiiaaaaa Giraffes – Gnoes “.

Beide weeshuizen zijn in hoogland – ze trekken dus door de bergen langzaam naar de kust – wat een verschil aan landschappen . Kinderen van het weeshuis in Ruiru zijn hier eerder geweest in het jaar 2005 maar ... zoveel nieuwe kinderen zijn er bij gekomen en maakten deze reis nooit.

Kinderen uit Nyamira maakten nooit zo'n reis en hebben nooit een kokosnoot gezien – laat staan palmbomen – ze wonen daar tussen de bananen bomen en suikerriet – avocado's en heel veel bergen.

De bus komt voorbij Mombasa en onderweg naar Malindi moeten ze twee bruggen over; oogverblindend mooi, en dat valt de kinderen ook op.

Een brede heldere rivier die helemaal lichtblauw is dus door de blauwe lucht . Op het water allemaal bootjes en de rivier komt uit in zee.

Ondertussen is iedereen in Malindi druk met het welkom – de entree helemaal versierd – en dan ineens een regenbui midden in onze zomer ???? Alle decoratie moet overnieuw.

Het klaarmaken van slaappleatsen: we hebben uiteraard geen bedden voor al de gasten maar matrassen zijn neergelegd – klaslokalen ingericht als “ Jongens groot “ “Jongens middel” en evenzo de meisjes en dan hebben we nog lokaal met “ kleine kinderen “.

Eten – zeep en van alles moet geregeld en iedereen kent zijn of haar taak . Druk worden nog liederen geoefend. En zo is iedereen druk en uitgelaten voor de dagen en avonden die komen. Wie gaat de kerstnacht preek doen ? Is het Wytcliff, een van onze middelbare scholieren ? Hij kan dat erg goed. Maar er gaan ook geruchten dat de manager Gladys tijdens de dienst aanwezig zal zijn. Wie spelen er mee in toneelstuk – wie zijn de schaapjes en wie spelen Josef en Maria ? Allemaal spanningen. Wat gaan we eten niet te vergeten ?

In shifts komen de kinderen uiteindelijk dinsdag binnen en iedere keer als er een bus binnenkwam ging er een gejuich op dat ik niet kan navertellen.

Moe maar voldaan stapten de kinderen uit de bus .

Kinderen uit Ruiru die hier 2005 waren of die hun broeders en zusters op andere events hadden gezien, zoals bushkamp, hadden al snel hun vrienden en vriendinnen gevonden . Kinderen uit Nyamira worden warm onthaald door

de Malindi kinderen maar ze zijn bijna te verbaasd en te moe van alle indrukken – een nachtje slapen zal ze goed doen.

Het weeshuis is echt prachtig versierd door twee KLM medewerkers – (Danny en Elize en jullie hele achterban: bedankt ! Ineke bedankt voor je tomeloze inzet !). Er staat hier een prachtige kerstboom uit een tuincentrum van Amsterdam – jawel – hoe gek kun je het bedenken – en echt alles is versierd .Ik wil graag iedereen bedanken die ons helpt dit jaarlijkse – enigste feest te vieren .

Ann en Bernard, vorig jaar in noodgebied en die zoveel mensen konden helpen dankzij lezers van de nieuwsbrief ; ze komen nu aan in Malindi en zullen met kerst en oud en nieuw hier zijn – dat is wat je noemt een totale verandering in een jaar.

Voor de kinderen :” We wish you a merry Christmas and a happy new year “.

Voor nu zijn we blij weer bij elkaar te zijn .

Eustace staat voor me en groet me blij – zijn broer hebben we enkele jaren geleden na de kerst begraven vanwege een fatale hartafwijking – dan komt Moses naar mij toe – hij is in het weeshuis in Ruiru gekomen als baby en ik was er toen ook al . Moses duwt de rolstoel van Jancan een jongetje uit Malindi en zegt : “ Habari Ria”. Hij is groot geworden – Moses Waithaka (Moses – genaamd naar Moses uit de bijbel) en Waithaka – betekent uit de bush – daar is waar ze hem vonden – hij was altijd zo klein en had wijs koppie en we hebben gedacht dat ie dwerg was – maar dat is ie zeker niet – hij is nog maar kop kleiner dan mijzelf .Moses die eens op bushkamp een aap mee wilde nemen in zijn rugzak. Martha en Clair die er altijd zo van genieten om even met me ergens te zitten – aan mijn haar te frutselen of samen te zingen . John Boy met zijn manke voet die geen andere familie kent dan het weeshuis Dorothy, een vondelinge, evenzo –ze stappen allemaal uit de bus .

Diana Ross waarover ik jullie schreef m.b.t. Nyamira – de jongen met het tekentalent uit Nyamira: allemaal zijn ze hier en in de chaos van organiseren voel ik bij aankomst van deze kinderen emoties zwaar komen . Dank sponsors voor het betalen van reiskosten – dank iedereen die bijgedragen heeft . Kerst is om met je familie de geboorte van Jezus te gedenken – kerstmannen zijn er allemaal later bijgekomen en geven sfeer . Maar de basis is hier bij het samenzijn – het kersttoneel en het zingen . Maar vooral het samenzijn – de vele verhalen die je elkaar kunt vertellen over Ruiru – Nyamira.

Kerstnacht zal in het teken staan van de kerstnachtdienst en het maken van Chappaties voor de volgende dag (Chappaties zijn een soort pannenkoeken die hier gegeten worden – te vergelijken met Rotie – of Nan)

Nu laat me verder schrijven aan het einde van de eerste kerstdag .

De kerstnachtdienst was hartstikke leuk – vele kinderen zijn opgebleven de hele nacht

Terwijl de grote jongens hun oerinstinkten uitleefden middels het slachten van kippen en geiten waren anderen in de dienst .

Malindi die kersttoneel moest doen had verzaakt ; snelle improvisatie – mama Alice (mama’s zijn vrouwen die hier werken) is al in een ver gevorderd stadium zwanger – dat is onze Maria – Josephat onze nieuwe sociaal werker – dat klinkt als Joseph – iemand heeft slapende baby op schoot en die maken we Jezus – en zo verteld Margareth het verhaal en de anderen beelden uit. Margareth is opgegroeid in het weeshuis in Ruiru maar doet nu een opleidster tot kleuterjuf in Mombassa niet ver van Malindi en ze zat in organisatie commissie kerst 2008.

Veronica eindigt de dienst met ; “ Give me an M “ en dan roept iedereen M “ Give me an E” en dan roept iedereen E en zo gaat ze door tot ze de woorden Merry Christmas heeft

Na de dienst is het eten – het eten is het hoogtepunt – er is goed gekruide rijst (Pillau) – met de geslachte geiten en kippen en chapaties, en daarbij een glaasje prik en een ijsje na. Teveel maar ze krijgen het allemaal op met een lach.

Nu is de kurk van de fles en mensen relaxen .

Er was een heel middag-programma met spelletjes en play back show maar de kinderen kletsen met elkaar in groepjes – hangen echt gezellig rond met elkaar – sommigen gaan door met de competitie – er is een voetbal- en volleybal-competitie gestart tussen de 3 weeshuizen, zowel jongen en meisjes.

Wat me opvalt :

De kinderen uit Ruiru – het oudste weeshuis .: Kinderen voelen zich zelfverzekerd en thuis.

Malindi kinderen – die zijn thuis dus voelen zich thuis en zorgen erg goed voor hun gasten – bijzonder gastvrij en vriendelijk kan ik zeggen .

Nyamira heeft echt schok te verwerken maar na het eten op eerste kerstdag gaat het beter. Ze zijn rustig en afwachtend .

Ik zag daar in loop van de dag verandering in komen maar ik sprak ook met hun

Ze zeiden : “ Er zijn zoveel kinderen en ze weten hoe te dansen en te zingen “. Nyamira is echt platteland – meisjes dragen lange rokken en liedjes als :” You give a M “ dat is volstrekt onbekend daar. Het water in het weeshuis is niet koud – niks in Malindi is koud – het is hier altijd heet dus ook water wordt niet echt koud. Ze vonden het maar raar water en dronken dus gewoon geen water .

In Nyamira voor uw informatie is het ook warm maar iedere dag valt er in de middag behoorlijk wat regen en omdat het echt hoogland is ; is het ‘s avonds koud.

Zo zei een van de jongen :” Ria, ik ben zo gewend aan een trui en nu – ik ben naakt de hele dag in T shirt ; we houden wel van warmte maar zijn ook kou gewend – dit kennen we niet – hier blijft het maar warm.. Nyamira – de kinderen hebben zoveel indrukken .

Ze genieten er erg van om te zien dat ze behoren tot een groter geheel en de kinderen te ontmoeten die hun kleding afstonden tijdens het verkiezingsgeweld – de achtergronden van hun huis maar ze zijn erg bescheiden nu nog en op de achtergrond . Fester zei me vandaag :” Alle kinderen uit Nyamira kun je herkennen aan hun slippers – ze hebben allemaal grote plastic slippers aan “. En zo is dat .

Maar ik heb ook gezien alle kinderen uit Nyamira zijn haarloos – ook de grotere kinderen Dat naast de Ruiru-pubers die uit de gedoneerde kleding uit Nederland het beste van beste hebben gehaald en met lage decolletés de kerst dienst in gaan . Er is groot verschil maar iedereen geniet . Kinderen uit Malindi zeggen me :” Ria kinderen uit Nyamira zijn een beetje stil en ik leg hun uit over cultuurschok de reis en hoe nieuw het voor ze is “. Maar in de loop van de dag zie ik iedereen samen kletsen Heel bijzonder.

Eerste kerstdag – kerk en eten en samen zijn .

Tweede kerstdag – gaan we naar zee - kinderen vinden water altijd mooi maar hoe is het voor al die kinderen die nooit een zee hebben gezien – eindeloos veel water.

Kinderen zijn onder de indruk, erg onder de indruk – waar stopt dit water – waar komen golven vandaag en velen zullen niet eens het water durven aanraken.

Maar soms zijn gedachten ook echt leuk te horen ; zo zij een werknemer uit de bergen ooit – “ Ahhh Ria wat heb je aan dat water – het is niks waard – je kunt het niet eens drinken “.

Tweede kerstdag :

De strand dag (raar he – bij jullie is het zo koud en hier is het nu echt hoogzomer en echt heet .)

De schoolbus van het weeshuis in Ruiru is hier gekomen met de kinderen en we kunnen gebruik maken van die bus en

de bus van Malindi. In totaal hebben we 3 keer een bus nodig om bij het strand te komen en eerst gaat 1 bus weg volgeladen met kinderen.

Voor vertrek vraagt Margareth me of ik toch maar de instructies kan doen – want zo zegt ze – nu de mensen die instructies geven zijn ook niet bekend met waar we heen gaan.

Is prima en ik vraag de vrijwilligers Jeroen en zijn moeder om uit een laken allemaal stroken te knippen die begeleiding als band om arm kunnen doen .

Dan ga ik naar de kinderen en ik geef instructies en waarschuw oa voor de vele indrukken die sommige kinderen te verwerken krijgen . Malindi strand is toeristenstrand- je ziet er buitenlanders in bikini – zelfs met string broekjes en dat is voor mensen uit Ruiru en Nyamira echt heel erg schokkend. Ruiru is vrij bedekt met kleding maar in Nyamira dragen vrouwen en meisjes geen broeken maar rokken tot over de knie . En dan het strand met iedereen zo bloot is erg schokkend. Gladys nam een keer haar schoonmoeder en schoonbroer mee naar het strand –Die komen ook van het platteland. Haar schoonmoeder was er slechts 2 minuten en liep toen verbolgen weg en zei :” Hoe kun je me dit aandoen – al die naakte vrouwen en dat in bijzijn van mijn zoon “. Tijdens de instructie praten we ook over jongens en meisjes in pubertijd van de weeshuizen – alle vlinders moeten ze vandaag echt even vergeten en ze moeten broers en zussen zijn – vaders en moeders over de jongere kinderen en over de nieuwe kinderen van Ruiru en alle kinderen van Nyamira. Ik leg uit over de herkenings banden van begeleiders – de herkenningstekens van afbakening op het strand zelf en dan gaan Fester en ik snel vooruit .

Wij moeten het strand nog gaan afbakenen.

Fester en ik zetten lege flessen in lijn neer op het strand waardoor kinderen kunnen zien waartussen ze zich kunnen bewegen. Als de eerste bus aankomt blijkt al snel dat in die bus merendeel Nyamira kinderen zitten en kleintjes en de gehandicapte Janken .

Fester moet op de andere bus op wachten om die kinderen de weg te wijzen en ik ga met anderen door naar zee. Onverwacht zijn 2 vrienden van mij uit Malindi gekomen en twee Nederlandse bezoekers staan klaar – gelukkig maar want die konden goed helpen om achterlijn in het water te maken. (dat was echt gelukkig maar – anders had ik wel een probleem gehad – dus vrijwilligers bedankt !)

Later komen de andere bussen – met veel grote kinderen en personeel en is er meer dan genoeg begeleiding en alles gaat soepel . Manager Gladys heeft de lunch als taak en ergens onder een boom heeft ze enorme pan met een soort nasi staan (pillauw) en ook is er wat drinken . Het is geweldig om te zien hoe alle kinderen meewerken met alles . Je klapt twee keer in je handen en zegt dat kinderen uit het water kunnen om te eten en hup binnen enkele minuten staat iedereen in de rij voor de pillauw . En dat met 260 kinderen – ik ben daar echt nog steeds verbaasd over . Ik weet dat de weeshuizen bekend staan om “ Goed luisteren – samenwerken “, maar op zulke dagen mag je verwachten dat ze alles vergeten – maar nee. Het is dan ook echt leuk – veel plezier en geen onvertogen woord.

Na de pillauw mochten kinderen opnieuw het water in – gejoel alom – groten wat dieper in het water met bal aan het spelen – kleintjes voor in de golfslag badden en de tussenleeftijd had er een sport van gemaakt om zich helemaal te over strooien met zand en dan met veel kabaal zich in het water te storten .

Anderen vonden ingraven van elkaar erg leuk .

Janken – ons gehandicapte kindje gaf me een openbaring in de zin dat hij heel erg genoot in het water en zich makkelijk kon bewegen en met zijn blij snoet (Hij heeft de eerste maanden in het weeshuis amper tot niet gelachen maar de laatste weken gaat hij ineens met sprongen ook emotioneel vooruit) moest ik mezelf wel toezeggen dat ik in ieder geval met Janken vaker naar zee ga.

Het is al 5 uur in de middag – tussen 18:30 en 19:00 gaat de zon onder en we moeten aanstalten maken te vertrekken.

De dagen tussen kerst en oud en nieuw ; de keuken een drukte van jewelste – alle kinderen helpen mee met koken en grote groepen kinderen snijden de Sukuma Wiki (Kool voor de zwakken – lijkt op spinazie – er zit veel ijzer en daar

wordt je sterk van – vandaar dus “ kool voor de zwakken “. Jonathan – een van de grote kinderen in Malindi staat aan een groot metalen rad te draaien waar hij de messen mee slijpt.

Elders praten kinderen in groepjes – weer elders wordt gevoetbald – gevolleybald of andere spelen gespeeld . Met enorm veel bewondering kijk ik naar de harmonie.

Kijk ik kon toch echt wel op mijn 10 vingers uittellen dat als ik 260 kinderen bij elkaar zet van 0 tot zelf in de 20 dat er wat onmin zou komen of dat er zich stelletjes zouden vormen – maar niks van dat alles . Ik weet dat er wat grotere kinderen zijn die elkaar leuk vinden – dat is ook normaal denk ik – maar het geeft geen gedoe .

De organisatie van kerst en oud en nieuwjaar en alles wat er tussenligt ligt bij Margareth – een college meisje opgegroeid in Ruiru die nu een opleiding tot kleuterleidster volgt in Mombassa (en daardoor in vakanties altijd in Malindi is omdat het qua afstand beter is) en Witclyff – Witclyff is middelbare scholier opgegroeid in Ruiru maar zijn middelbare school in in Malindi – Wat een werk hebben deze twee mensen verzet – wat een werk hebben onze “mama’s” verzet (de vrouwen die hier werken in de keuken)

Oud en nieuw breekt aan .

Nieuwe vrijwilligers komen aan ; Marloes, Dyane en partners – Marlous en Dyana zijn eerder hier geweest en ik vind het een compliment dat ze terug komen en deze keer met hun partners. In Nederland hebben ze tijdens een kerstactie in de kerk veel geld opgehaald voor de start van de bouw van het weeshuis Nyamira (Nu heeft Nyamira een huurhuis dat tijdelijk dienst kan doen, maar te klein is).

Naast hun zijn hier nu Marian en Huub – Marian is al jaren trouwe bezoeker – vriendin en sponsor ook .

Jeroen ; Jeroen kwam ook al een jaar geleden hier en had het blijkbaar zo naar zijn zin dat ook hij dit jaar terug kwam om hier kerst en oud en nieuw te vieren en deze keer met zijn moeder .(Het verhaal van Jeroens moeder is te lezen op onze website).

Jeroen is gek op vuurwerk en een van de eerste vragen die ik kreeg was :” Ria mogen we iets doen aan vuurwerk op oudejaarsavond ?” Ik zei :’ Dat is fijn dat je dat leuk vindt – kinderen zullen het geweldig vinden maar ik heb iemand nodig die dat wil doen “. Vanaf dat moment was Jeroen niet meer te stuiten en had er zo’n zin in .

Voor de kinderen – sommige kinderen die langer bij ons zijn die kennen het fenomeen vuurwerk – maar voor nieuwe kinderen is het echt nieuw .

Voor kinderen uit Nyamira ongekend.

Het is goed uitgelegd van te voren ; “ je hoort boem en dan allemaal mooie dingen in de lucht “.

Er was een soort lijn gemaakt waar kinderen achter moesten blijven – meer voor de duidelijkheid naar de kinderen want stel ze begrijpen het niet en lopen achter Jeroen aan naar het vuurwerk zelf – dat is gevaarlijk. Het was een prachtig vuurwerk – het mooiste ooit.

Kinderen van Nyamira kropen naar elkaar toe – wat zijn hun gedachten bij het geknal? De knal van herinnering – en dan zo’n mooie gekleurde vuurzee erachteraan. Anderen juichen.

Ons jaar begon heel slecht in Kenia maar het eindigde goed – en Jeroen heeft in ieder geval het oude jaar goed weggeknald !

Nieuwjaarsdag een kerkdienst die laat begint maar weer mooi was .

En dan de groepsfoto en het ingaan van laatste dag en laatste nacht – want vergeet niet de kinderen kletsen heel wat af in de nacht en dan gaan ze weer aan hun lange tocht naar huis beginnen .

Velen vertrekken al om 5 uur in de ochtend – Fester en ik hebben dus al dag gezegd want om 5 uur uitzwaaien is wel

erg vroeg .

Maar voor mij zelf kan ik zeggen: *"Dit was de mooiste kerst ooit "*.

Ik wens u allen een gelukkig 2009 namens mijn gezin en de kinderen en staf van de weeshuizen.

Kwaheri (Is tot ziens in Swahili)

Ria

PS Wij groeien maar ook de geldstromen mogen wel wat meer groeien – ik zit nog steeds tot over mijn oren in de budgetten.

Een ieder die wat wil of kan doen : hetzij acties op touw zetten – voormalige vrijwilligers met ideeën ; het is meer dan welkom en laat het me even weten .

Het kan nl zijn dat in de stad waar u woont meer ex vrijwilligers wonen die iets willen doen – samen staan we sterker.

